

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2633/2020
02.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат из ..., против тужене Општине Горњи Милановац, чији је законски заступник Јавни правобранилац Општине Горњи Милановац, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1594/19 од 12.05.2020. године, у седници одржаној 02.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1594/19 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 260/18 од 22.02.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П1 260/18 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па су поништена решења Општинске управе Горњи Милановац бр. ...-...-.../... од 19.02.2013. године донето од стране начелника Општинске управе и бр. ...-...-.../...-... од 06.03.2013. године донето од стране председника општине, а тужена је обавезана да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1594/19 од 12.05.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 260/18 од 22.02.2019. године, исправљена решењем истог суда под истим бројем од 09.05.2019. године, тако што је: 1) одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се пониште решења Општинске управе Горњи Милановац бр. ...-...-.../... од 19.02.2013. године донето од стране начелника Општинске управе и бр. ...-...-.../...-... од 06.03.2013. године, донето од стране председника општине, као да се обавезе тужена да тужиоца врати у радни однос; 2) обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати 190.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се не указује на конкретну битну повреду одредаба парничног поступка учињену у поступку пред другостепеним судом, због које ревизија може да се изјави у смислу члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту у Одељењу за Против тужиоца је покренут и вођен дисциплински поступак због извршених тежих повреда радних обавеза у коме је донето другостепено решење начелника општинске управе Општине Горњи Милановац од 19.02.2013. године којим је тужилац оглашен кривим за учињене теже повреде радне обавезе које се састоје од злоупотребе службеног положаја са прекорачењем овлашћења и незаконитим располагањем материјалним средствима, те је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа. Тужилац је без налога и одобрења начелника општинске управе у периоду од 01.12.2012. године до 31.12.2012. године на „...“ у Горњем Милановцу, употребом службене картице за гориво преузео гориво у вредности 166.109,00 динара, користио службено возило у том периоду без издатог, потписаног и овереног пуног листа – налога од стране начелника општинске управе, те је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа. Против првостепеног решења тужилац је поднео приговор који је одбијен као неоснован другостепеним решењем од 06.03.2013. године. Другостепено решење донео је председник Општине Горњи Милановац, а по овлашћењу начелнице Општинске управе од 22.02.2013. године. Начелница Општинске управе је у периоду од 25.02.2013. године до 29.03.2013. године била одсутна због коришћења годишњег одмора. Правноснажном пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 73/14 од 18.11.2015. године, овде тужилац је оглашен кривим због извршеног кривичног дела проневере зато што у периоду од 01.12.2012. године до 31.12.2012. године, у намери да себи прибави противправну имовинску корист присвојио одређену количину горива за службено возило којим је био задужен.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев и поништио као незаконито првостепено решење начелника Општинске управе од 19.02.2013. године и другостепено решење донето 06.03.2013. године од стране председника општине, те обавезао тужену да тужиоца врати на рад. Према правном становишту првостепеног суда, побијана решења су незаконита, јер начелник Општинске управе није овлашћен да на председника општине преноси надлежност за решавање радно-правних статуса запослених у Општинској управи за решавање о приговору против

првостепеног решења, те је у том смислу због процедуралних разлога утврђено да су побијана решења незаконита и тужилац је враћен на рад.

Другостепени суд је правилно одлучио када је одбио тужбени захтев и утврдио да су побијана решења начелника Општинске управе Горњи Милановац и председника Општине Горњи Милановац, законита, те да нема основа да се тужилац врати на рад.

У конкретном случају, према упућујућој норми из члана 189. Закона о државним службеницима („Сл. гласник РС“, бр.79/05...104/09), одредбе Закона о радним односима у државним органима настављају да се сходно примењују на радне односе у органима Аутономне Покрајине и локалне самоуправе до доношења посебног закона. Закон о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр.129/07), који је би на снази у време доношења побијаних одлука, није уредио област радних односа, тако да се у делу у којем се уређују радни односи у органима локалне самоуправе примењују одредбе Закона о радним односима у државним органима. Чланом 60. Закона о радним односима у државним органима, прописано је да дисциплински поступак против запосленог води и дисциплинску меру изриче функционер који руководи државним органом (став 1); овлашћење за вођење дисциплинског поступка и изрицање дисциплинске мере, може се пренети на другог функционера из државног органа.

Закон о локалној самоуправи у члану 27. прописује да су органи општине: скупштина општине, председник општине, општинско веће и општинска управа, а чланом 52. тачка 6. истог закона (који је био на снази у време вођења дисциплинског поступка) прописано је да општинска управа обавља стручне и друге послове које утврди скупштина општине, председник општине и општинско веће. Одлуком о општинској управи Општине Горњи Милановац од 14.12.2012. године („Сл. гласник Општине Горњи Милановац“ бр.30/2012), која је била на снази у време доношења оспорених решења, у члану 40. став 3. прописује да за свој рад и рад Општинске управе начелник одговара Скупштини општине, председнику општине и општинском већу у складу са Статутом и овом одлуком, а чланом 49. став 1. исте одлуке, прописано је да председник општине, у циљу законитог и ефикасног функционисања општинске управе усмерава и усклађује њен рад.

По оцени Врховног касационог суда, општина, као јединица локалне самоуправе, има своје посебне органе, како је то прописано чланом 27. Закона о локалној самоуправи. Органи општине су међусобној вези, јер начелник општинске управе за свој рад одговара, како скупштини општине и општинском већу, тако и председнику општине. Имајући у виду да је тужилац био запослен у Општинској управи о његовом радно-правном статусу одлучује начелник општинске управе који је решењем од 19.02.2013. године, у дисциплинском поступку, изрекао дисциплинску меру престанак радног односа због учињене повреде радне обавезе. Остваривање и заштита права запослених у државним органима и постављених лица прописани су чланом 71. Закона о радним односима у државним органима, који у члану 2. прописују да против сваког решења или другог акта којим је одлучено о његовим правима и обавезама запослени односно постављено лице има право да поднесе приговор, а према ставу 3. истог члана приговор се подноси функционеру који руководи државним органом у року од осам дана од дана уручења решења или другог акта, а функционер је дужан да о њему одлучи у року од 15 дана од

дана подношења приговора, док је ставом 4. истог члана, прописано да разматрајући поднети приговор, функционер преиспитује своју одлуку и може је изменити или допунити.

Међутим, у ситуацији када је начелник општинске управе био спречен да одлучи о приговору на првостепено решење, сходном применом члана 60. став 1. Закона о радним односима у државним органима, може да пренесе своје овлашћење на председника општине, посебно имајући у виду да је у време доношења побијаних решења, начелник општинске управе, према одлуци о Општинској управи, за свој рад одговарао и председнику општине. То даље значи да је начелник општинске управе могао да пренесе своја овлашћења председнику општине у погледу одлучивања о приговору запосленог на првостепено решење о изреченој дисциплинској мери престанак радног односа и у том смислу другостепено решење од 06.03.2013. године, донето је од стране овлашћеног лица. У погледу разлога који су тужиоцу стављени на терет, правилан је закључак другостепеног суда да је тужилац својом кривицом извршио тежу повреду радне обавезе на тај начин што је као задужено лице са службеном картицом за гориво, ову картицу користио противно начину коју је тужена општина прописала, те је картицу злоупотребио куповином количине горива знатно веће него што су потребе за коришћење службеног возила којим је био задужен, а ову радњу тужилац је извршио у периоду од 01.12.2012. године до 31.12.2012. године. На тај начин је образован отказни разлог прописан чланом 59. став 1. тачка 5. и 6. којима је прописано да су теже повреде радних обавеза и дужности злоупотреба службеног положаја или прекорачење овлашћења, као и незаконито располагање материјалним средствима. Имајући у виду да је тужиоцу законито престао радни однос, неоснован је захтев тужиоца за враћање на рад.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић